

Sygn. akt II Ka 884/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Marii Kempki

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2023 r.

sprawy **Z. R.**

oskarżonego z art. 178a §1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 25 października 2022 r. sygn. akt II K 449/21

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 400 złotych opłaty za II instancję oraz obciąża go wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 20 złotych.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 884/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 25.10.2022r. sygn.. akt II K 449/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
	<p>Zawarte w apelacji obrońcy oraz osobistej apelacji oskarżonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w obu apelacjach tj. zakwestionowania oceny dowodów dokonanej przez Sąd I instancji, jak również będących wynikiem tej oceny, ustaleń faktycznych.</p> <p>Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało przeprowadzone w sposób zgodny z obowiązującą procedurą i zmierzający do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy w stopniu umożliwiającym merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy. Czy to na wniosek obrony, czy też z urzędu sąd meriti dopuszczał dowody istotne dla rozstrzygnięcia kwestii winy, a następnie dowody te poddał wnikliwej i wszechstronnej ocenie zgodnej ze wskazaniem art. 7 kpk, tj. zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Następnie w oparciu o taką ocenę, która w żadnym razie nie przekracza granic oceny swobodnej, wyciągnął właściwe wnioski w zakresie sprawstwa Z. R. w zakresie zarzucanego, a następnie przypisanego mu czynu.</p>		

Niejako „założeniem” linii obrony przyjętej przez oskarżonego było twierdzenie, że nie spożywał on alkoholu przed rozpoczęciem jazdy samochodem, a miało to miejsce już po wpadnięciu pojazdem do przydrożnego rowu, w celu uśmierzenia bólu spowodowanego przez doznane obrażenia. Pomijając nielogiczność, a wręcz irracjonalność takich twierdzeń, sprzeczność ich z doświadczeniem życiowym (każdy kierujący doskonale zdaje sobie sprawę, iż w razie zaistnienia takiego zdarzenia drogowego będzie sprawdzany na zawartość alkoholu pod kątem ewentualnego stanu nietrzeźwości), stwierdzić należy, że Z. R. nie wykazał takiej okoliczności, której nie można przyjąć w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy. Praktycznie jedynym dowodem, który na to wskazuje są wyjaśnienia oskarżonego, który na etapie postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że bezpośrednio po wpadnięciu do rowu wypił znaczną część zawartości 0,5 l butelki 40% wódki. Pomijając nieracjonalność takiego działania, o czym wcześniej była mowa, brak jest jakiegokolwiek dowodu, który fakt ten potwierdzałby. Na miejscu zdarzenia, dosłownie sekundy potem znaleźli się świadkowie M. J. oraz A. K. i żadna z tych osób faktu tego nie potwierdziła. Co więcej drugi ze świadków wręcz wykluczył i to w sposób kategoryczny, aby oskarżony nawet miał taką możliwość. Świadek opisał stan oskarżonego, który pozostawał zakleszczony w samochodzie, bez możliwości poruszania się – nie ruszał się, nie był nawet w stanie mówić. W tej sytuacji nie sposób przyjąć, aby już po

wypadnięciu z drogi oskarżony byłby w stanie poszukiwać w samochodzie alkoholu, a następnie wypić większość znalezionej butelki. Nie kwestionując wskazywanych przez świadka M. J. i K. R. okoliczności posiadania przez oskarżonego alkoholu w pojeździe (pierwszy ze świadków mówi o bagażniku, czy tylnej części samochodu, gdzie ten alkohol miał się znajdować), czy też ujawnienia w późniejszym czasie pustej butelki po wódce, to nie można wywodzić z tego wniosku, że oskarżony spożywał alkohol siedząc w rozbitym samochodzie, oczekując na przyjazd służb ratunkowych i policji, i to z pełną świadomością, że zostanie poddany badaniom na zawartość alkoholu. Wprawdzie M. J. i A. G. (sprzedawca w komisie samochodowym) twierdzili, że Z. R. w trakcie zakupu w komisie zachowywał się jak osoba trzeźwa, jednakże nie można tych twierdzeń przyjmować całkowicie bezkrytycznie i przyjmować, że faktycznie tak było. Oczywistym jest bowiem, że każdy organizm w sposób indywidualny reaguje na spożyty alkohol i dlatego niewykluczone, że oskarżony – nawet pomimo tak dużego jego stężenia - nie dawał zauważalnych przez osoby postronne oznak jego spożycia.

Kolejnym dowodem, który przeczy podawanej przez oskarżonego wersji jest opinia biegłego toksykologa. W opinii (k.135 i n.) biegły wskazał, iż spożycie alkoholu przez oskarżonego w czasie i ilości przez niego podawanej doprowadziłoby do stężenia od 1,7‰ do 2,1 ‰. Przy czym, ta druga wartość jest dużo mniej prawdopodobne przy spożyciu alkoholu na pusty żołądek i przy

pełnym jego wchłonięciu, lub wręcz czysto teoretyczna wymagająca wprowadzenia alkoholu do organizmu poprzez kroplówkę. Wyliczenia te pozostają w jawnej dysproporcji do rzeczywistego stężenia alkoholu wyliczonego w opinii wywołanej w postępowaniu przygotowawczym w oparciu o krew pobraną od oskarżonego. Badanie to wykazało bowiem 2,55‰ alkoholu we krwi pobranej od Z. R., a wszelkie zastrzeżenia kierowane co do wiarygodności, rzetelności przeprowadzonych badań, czy też poprzedzającej ich czynności pobrania krwi są bezzasadne.

Faktem jest, że w opinii błędnie wskazano czas pobrania krwi od oskarżonego, jednakże było to wynikiem omyłki pisarskiej, co wyjaśnione zostało pismem jednostki opracowującej opinię (k. 163). Słusznie sąd meriti uznał w tej sytuacji kwestię tą za wyjaśnioną. Tym bardziej, że zarówno w opinii, jak i w postanowieniu dowodowym (k.13) wymieniony został ten sam materiał dowodowy w postaci pakietu nr (...), który do badań dostarczany jest wraz z postanowieniem dowodowym i protokołem pobrania krwi (pismo z KWP w R. k. 163). Powyższe pozwala wykluczyć, aby badaniom, których efektem jest opinia stwierdzająca zawartość alkoholu w wysokości 2,55‰ została poddana inna krew, niż pochodząca od Z. R..

Czysto teoretycznymi są zawarte w apelacji obrońcy rozważania, co do ewentualnego nieprzestrzegania obowiązujących procedur w zakresie pobierania krwi do badań na zawartość alkoholu, w przypadku dokonywania tej czynności w stosunku do Z. R.. Informacja zawarta na k. 163, jak

również zeznania świadka E. M. (pielęgniarki pobierającej krew od oskarżonego) wskazują, że wszelkie procedury zostały zachowane, a obrona nie podjęła nawet próby zdyskredytowania tych dowodów.

W końcowym fragmencie uzasadnienia apelacji obrońca odwołuje się do ustnej opinii biegłego toksykologa składanej na rozprawie, w której biegły przyjął możliwość, że stężenie alkoholu we krwi oskarżonego mogła wynosić 0,3 ‰. Jednakże opinia ta ma czysto teoretyczny charakter, ponieważ opiera się na założeniu, że oskarżony spożywał alkohol już po zaprzestaniu kierowania pojazdem, (którą to wersję sąd meriti słusznie odrzucił), a także przyjęciu skrajnie szybkiej eliminacji alkoholu z organizmu przy założeniu (wprowadzenie alkoholu do organizmu za pośrednictwem kroplówki lub spożycie go przez osobę po resekcji żołądka), co również należało wykluczyć.

W sytuacji, gdy brak było podstaw do zakwestionowania oceny dowodów jaką przeprowadził sąd meriti (taki zarzut zawarty był w apelacji obrońcy) na uwzględnienie nie zasługiwał wtórny, ujęty w apelacji osobistej oskarżonego, zarzut błędu w ustaleniach faktycznych polegający na ustaleniu, że oskarżony dopuścił się zarzuczonego mu czynu.

Wniosek

Zawarte w apelacjach obrońcy i oskarżonego

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Niezasadność zarzutów warunkowała nieuwzględnienie wniosku	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok został w całości utrzymany w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

II.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę za II instancję oraz obciążył go wydatkami postępowania odwoławczego.

7. **PODPIS**